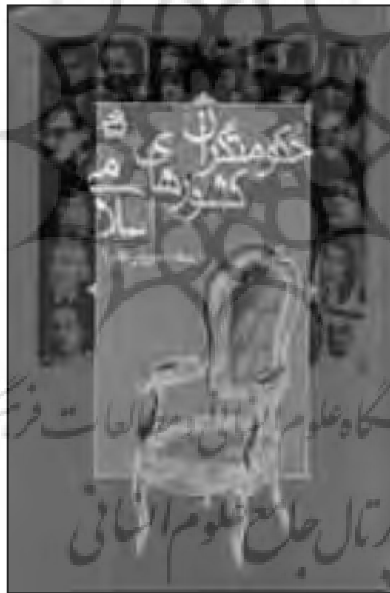


حکومتگران کشورهای اسلامی

- حکومتگران کشورهای اسلامی
- تألیف: سیروس غفاریان
- ناشر: انتشارات مدرسه، تهران، چاپ اول، بهمن ۱۳۸۰، ۲۷۰ ص، ۱۷۰۰۰ ریال

جمهوری، شیوخ و به طور کلی بالاترین مقامات سیاسی و حکومتی هر کشور را درج می‌کند و در ادامه زندگی‌نامه سیاسی و خانوادگی کوتاه هر کدام از آنها را بیان می‌کند که طی آن به اصل و نسب خانوادگی، مهم‌ترین اقدامات، ویژگی و مهم‌ترین رویدادهای سیاسی - اجتماعی دوران زمامداری و سرنوشت و نحوه پایان زندگی و بازماندگان آنها اشاره می‌نماید. در ادامه فهرست مقامات درجه دوم کشورها - عمدتاً نخست‌وزیران - هر کشور به ترتیب زمانی، همراه با درج تاریخ آغاز صدارت و مختصری از ویژگی‌ها و عملکرد و فعالیت‌ها و مناصب سیاسی و اداری آنها را بیان می‌کند. شخصیت‌های معرفی شده با عکس‌هایی از آنها همراه است. جدول شجره خانوادگی زمامداران، پایان‌بخش هر فصل است. در برخی از کشورها گروه‌ها و احزاب و تشکل‌ها و جریان‌ها تأثیرگذار در حاکمیت نیز معرفی می‌شوند که از آن جمله افغانستان است کتاب با جدول مشخصات کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی و فهرست منابع به پایان می‌رسد.

در مورد ایران لازم به ذکر است که طبق نوشته مؤلف، چون درباره کابینه‌های دوران مشروطیت ایران تاکنون کتاب‌ها و نشریات متعددی منتشر شده و نیز به علت اینکه افزودن نام حکومتگران ایران از ۱۹۰۶ به بعد، به دلیل گستردگی به پژوهش جداگانه‌ای نیاز دارد، در این کتاب درباره آنان سختی به میان نیامده است.



در مورد کشورهای شمال آفریقا که تحت قیمومت و سلطه فرانسه بوده‌اند، نام زمامدارانی که از بدو استقلال به حاکمیت رسیده‌اند، قید شده است. مثلاً الجزایر از بدو استقلال و تشکیل دولت موقت و کشوری چون بنگلادش که سابقاً پاکستان شرقی نام داشت، از ۱۹۷۱ مورد توجه قرار گرفته‌اند.

نویسنده در معرفی زمامداران هر کشور ابتدا تاریخچه بسیار کوتاهی از سرگذشت کشور مورد نظر در قرن بیستم یا پس از استقلال همراه با نقشه‌ای از آن ارائه می‌دهد. سپس فهرست اسامی و تاریخ آغاز زمامداری پادشاهان، رؤسای

در این کتاب فهرست حکمرانان کشورهای مسلمان از اوایل قرن بیستم میلادی، به‌ویژه پس از سقوط امپراتوری عثمانی تاکنون، گردآوری و تنظیم شده است. حکمرانانی که اسامی و خلاصه زندگی‌نامه آنها در این مجموعه فراهم آمده، شامل رؤسای جمهوری، پادشاهان و نخست‌وزیران آن دسته از کشورهای اسلامی است که در آنها دین اسلام رسمیت دارد و یا آنکه رؤسای جمهور و زمامداران آن طبق قانون باید مسلمان باشند. لذا به تصریح مؤلف در این کتاب از کشورهایی نظیر تانزانیا که مردم آن مسلمان و زمامداران آن در پاره‌ای موارد مسیحی بوده‌اند، نام برده نشده است. فقط در مورد لبنان استثنا قائل شده است.

محدوده مکانی و جغرافیایی کشورها، سرزمین‌های مسلمان و عرب خاورمیانه و نزدیک و شمال آفریقا است. علاوه بر آن کشورهای پاکستان، افغانستان، اندونزی و مالزی نیز در نظر گرفته شده است.

کشورهایی که زمامداران آن معرفی شده‌اند و به ترتیب الفبایی تنظیم‌گر دیده‌اند عبارت‌اند از: اردن، افغانستان، الجزایر، امارات، متحده عربی، اندونزی، بحرین، بنگلادش، پاکستان، ترکیه، تونس، سودان، سوریه، سومالی، عراق، عربستان سعودی، عمان، قطر، کویت، لبنان، لیبی، مالزی، مصر، مغرب (مغرب العربی) یا مراکش، موریتانی، یمن جنوبی، یمن شمالی (جمهوری عربی یمن).

محدوده زمانی، عمدتاً قرن بیستم است ولی